

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/16588.**

Benyújtás dátuma: **2021-06-16 09:04**

Parlex azonosító: **NJ0CDB7W0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ander Balázs (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Köznevelési hűrfeszítés..."**

A járványhelyzet egyetlen pozitív hozadéka talán az, hogy a pedagógusokat kicsit jobban, kedvezőbben ítélik meg a szülők, az emberek. Mindez már elvárható lenne a kormánytól is, hiszen az oktatásirányítás egyáltalán nem becsüli meg őket.

Többek közt nagyobb szabadságra, rugalmasabb oktatásra lenne szükség jövőre, mert sok a lemaradás. További probléma, hogy nagyon sok tanárnak nincsenek a túlórái kifizetve és az oly sokszor emlegetett érdemi bérrendezést még mindig várat magára! Ezért is érzik egyre többen azt, hogy elég volt a kizsákmányolásból!

A magyar oktatási rendszert egyetlen dolog tartja még működésben. Mégpedig az, hogy az abban résztvevők – elhivatottságuk okán - így is hajlandóak még dolgozni és teljesítményt nyújtani.

Az a rendszer, amit ma köznevelésnek hívunk, egyik pillanatról a másikra omlana össze, ha a pedagógusok, a nevelést-oktatást segítőik, a technikai dolgozók holnaptól csak a fizetett órákban dolgoznának.

Már hosszú ideje kapja a jelzéseket Miniszter Úr is a pedagógusok bérvészteségéről, a túlmunka rendszerbe való kódolásáról vagy éppen a mára katasztrofális méreteket öltött pedagógushiányról. A bérszínvonal siralmas állapota pedig meglátszik az utánpótlás számában, a tanárhiányban és a pálya bizonytalanságában.

Az, hogy a kormány nem hajlandó teljesíteni ígéretét, hogy érdemben nem tesz semmit a nevelés-oktatás béreinek évtizedek óta tartó elinflálódása ellen, többszörösen fog visszaütni a rendszerre egy ördögi kört alkotva, mely folyamatosan táplálja magát, fenntartva a strukturális problémákat.

Lehet a számokat folyamatosan kozmetikázni az érintett szervezetek vagy éppen megosztó látszatintézkedéseket hozni, de attól még a valós helyzet az, ami! Ma, amikor már lassan lasszóval

sem lehet szaktanárt, gyógypedagógust, tanítót fogni, a kormány továbbra is bagatellizálja ennek a nagyon súlyos gondnak a létét. (Többek között azzal is, hogy olyan válaszokat adnak, amilyeneket...) Pedig tudják önök is, hogy a milliárdnyi órányi ingyenmunkáknak köszönhető, hogy a gyerekeink nem maradnak ellátatlanul!

Kérdéseim:

1. A pedagógusok rekreációjához milyen támogatást nyújt a kormányzat? Lesz lehetősége a pedagógusoknak bármilyen a minisztérium vagy az állam által felajánlott, biztosított „nyaralási” programban részt venni?
2. Az év végi „jutalom”osztásoknál óriási különbségek vannak a tankerületeknél. Van, ahol semmit nem tudnak adni, ahol pedig igen. Az elmúlt nehézségek tükrében a minisztérium szándékozik pozitív irányba egységesíteni ezt?
3. Előfordul, hogy a tankerületek nem egységesen értelmezik a „túlmunkát”, túlórát. Szükséges lenne pontosan tisztázni, mert addig a munkáltatók sokszor visszaélnak a hatalmukkal. A túlmunkák vezetésére nincsen központi formanyomtatvány, ami szintén több visszás helyzetet teremthet. Tervezik központilag a túlórák kifizetését pontosan és mindenkitől elvártan szabályozni?
4. Ha nincs kifizetve a túlóra, az gyakorlatilag jogellenes. Mi erről a vélemény Miniszter Úr? Ön szerint van ilyen helyzet ma a köznevelésben?
5. A tanév végén van olyan régió, ahol ellátatlan még mindig a köznevelési terület bármely része?
6. Ön szerint szeptembertől milyen mértékű tanárhiány várható?

Várom megtisztelő válaszát!